

harde faaet et Par Erer tilovers; for adruelig og flint var han. Saa fobte han et Juletra til Børnene, og det skulde have været tænkt Nut-aarsaften, men saa blev der jo en anden Brug for de grønne Grenne, efterfor Ensen ikke havde Naad til bedre Kramse.

Den rige Dame bøjede taas sit Svæb, men pludselig rettede hun sig, som om hun havde fattet en Beslutning:

„Hvor bor hun, som sidder i Sorg mellem de blage Børn?“

Gennem Smaagaderne, højt op ad en skrøbelig Trappe, førte Bejen, og Grevinden havde ondt ved at finde den, men endelig kom hun ind i Stuen. En underlig klam Lugt af fugtige Vaage og gammelt Tøj slog hende i Møde. Der sad Ensen og suede ved det spindende Daglys, og rundt om i Stogenne duffede de blage Ansigter frem. Den rige og den fattige saa summe paa hinanden et Øieblik, saa sagde Grevinden langsomt og dampet:

„Vi har Grave ved Siden af hinanden paa Kirkegården. De har Børn, men intet Juletra, jeg har Juletra, men intet Barn. Vil De ikke følge med mig hjem?“

Konen stirrede ubevæget hen paa den fremmede Gæst, men Grevinden blev ved: „Fortaar De mig ikke? Jeg er kommen for at hente eder alle. Følg kun med, som De er, De og alle Deres Børn.“

„Og faaledes blev Juletraet aligevel færdigt; der gled Nøerne over de blage Kinder og der kom Glans i de maatte Øjne. Men da Barneglæden jublende omkring de to Enser, begyndte den fattige Ense at hulke, som om hendes Hjerte skulde briste. Hun vilde fremme sin Tas, men kunde ikke. Da Grevinden rejste hende op: „Se, jeg tænker saa meget paa mit Barn, der var mine Njenes Ligt og mit Hjertes Glæde; og nu i Aften er der falden en stor Trøst over mit Sind; thi naar Børnene jubler, da glædes ogsaa Børnenes Engle, og blandt dem er min egen Dreng, det tror jeg saa sikkert. De har for mange Munde og jeg har for meget Brød. Saa bliv da alle hos mig, og vi skal begaa to saa Belsignelse af det, som Gud har givet os — Julens Belsignelse. Thi det var Juletraerne, der førte os sammen.“

Brev fra Japan.

Nr. 61.

Det er ingen Dag at arbejde, ba-re man har Skrifterne, men at skr-

ve om det er noget helt andet. Der skal ikke alene skrives paa det; det prøver jeg da paa; men der skal skrives for at aale sig om Forhold, der paa alle mulige Maader ligger i Værelse saa uendelig fjern. Den geografiske Afstand, der er mellem Japan og Amerika, er en Ubegydelighed mod den Forfæls, der er i Søder, Skifte og Tankegang saa vel som de materielle Forhold, under hvilke Livet leves i de to Lande.

Men saa skal der jo ogsaa skrives i et andet sprog, ellers gælder ingen Løse det, og saa er af Møjen jo spidst. Da helst skulde der skrives i Romantisk, saa vilsten til at være med i Arbejdet kunde styrkes hos dem, der har den, og værdes, hvor den mangler.

Der er i Virkeligheden ikke saa faa Hensyn at tage, saa det er mærkeligt, at Missionærer i det hele taget over sig ved at skrive, og ikke underligt, at man selv ligefrem frammer sig ved det og snart sagt hellere vil „trille Løse“ end have fat paa Pennen.

Men der er Tider, da man læser alle Gensyn over Bord og skriver, bare skiver, enten det saa er for-faaeligt, interessant og opmuntrende eller ikke; det tænker man ikke paa; man bare skriver, fordi der er noget, der skal siges, og saa siger man det, saa godt man kan, og der saa ingen, der vil læse det, saa har man i alt Nald frilet sig selv for en Verde, man ikke kunde bære.

3 Aften er jeg i en haaban Til-ling. Jeg har meget andet, der burde gøres, men jeg kan ikke tie. Afte at det er flere eller mærkelige Ting, jeg har at melde, men det er End af Serrens Rødsel iblandt os, og jeg vilde gerne, medens Europa gen-lyder ja Dødsrig og Svovraab, at i da kunde høre det, der loder over hos os. Vil I saa læse noget af, hvad jeg skriver i Aften? Der er meget at fortælle.

Kortet Afgangssamen.

Det var i Juni. Heden var be-sværkelig. Regnen væltede ned. Gader-ne var et Ute. Hoderne var bred-fulde, hvor de ikke gik over Vedder-ne. Men i Kamamoto var der Fest, trods Regn og Sede.

For første Gang var det lufte-des os at faa en Kolk unge Maend faa vidt, at vi hentes, at de var temmelig godt udrustede til det Arbejde, der saa og ventede paa dem.

Vi havde prøvet det før. Vi be-gyndte med fire. En gik bort efter 3 Maaneder; en anden optog Ar-bejdet efter halvaaret Mar, som næppe fuldt færdig, men Stolen

tilfredsstillede ham ikke helt, og det med Nette. Den tredje blev jeg og maatte indlægges paa Hospital og blev aldrig tilbage. Den fjerde holdt ud, men var unuden; han kom ud for for stærke Bover; Enden var stuldsfuld. Det for dengang. End-nu taler vi ikke meget om dette før-ste Hold. Det er lidt udmagende, og det var nedslaaende, men vi maatte bære det, og endda rette ryggen til at tage fat paany.

Saa kom det andet Hold. Tre lange Mar gik. Ote saa det farligt ud. Der var Star og Storme; men omfider ejedes Kammen. Af de 7, vi havde med fra Begyndelsen, havde vi de 5 lige til Enden; den 6. havde Herren faldt hjem, og den 7. lagde Regeringen Beslag paa saa længe for Krigen i Tjingtau, at vi lod ham vente til senere med at tage sidste Mars Ekamen.

Vi havde altsaa fem. Og vi kaldte det vor første Afgangssamen. Ved Fæsten var det vor Minra, der holdt Nøvedalen; han havde valgt som sit Emne „Jobs Livshyn“. Det marredes, at han havde gaaet i Stole i mere end en Fortaan, ma-afte var det Videns Stole, med de 300 Dage i et Hospital, der havde fat de bedste Marker paa Maanden. Man fortold, at han kendte Jobs Poa, og at han ingen Bankfælle-gheder havde med at finde Job som en virkelig Person, ej heller med at bølge Kæne for Jobs Gud og udraa-foe. „Jeg ved, at min Gensker le-ver!“

Det var ogsaa vor Pastor Jone-mura, som holdt Nøvedalen tilKa-ridoterne; det var praktisk Theo-logi. Snover var det ikke vanfælig at kalde ham, for han havde blandt andet, at han anstede, at de vilde sette Skjallapper paa, saa de ikke kunde se til Siden, men ligefrem mod Herren og Maaket, der vinker; og han anstede, at de vilde føre med Dampbuss, saa de kunde faa en stor Skare med.

Wange andre gode Ord blev talt ved den Festlighed, der blev ogsaa talt om det første Hold. Maafte det var nødvendigt, at det gif, som det gjorde, med første Hold; det lod i alt Nald til, at det havde gjort et dybt Indtryk paa dette Hold, og havde advaret dem mod at være uforsigtige.

Sællere end tale mere om Fæsten vil jeg nu fortælle, at der er gaaet fem Maaneder siden Fæsten, og nu er vi langt glædere end paa selve Fæst dagen. Alle fem har undet Sej-re i Mellemtiden, og alle har over-truffet vore bedste Forhaabninger saa vidt.

Da første Hold? Den, der kom holdt ud tre Maaneder, synes at blive en daglig Væge. Han, der for-fuld Stolen lidt for tidlig, glæder sig os ved som en af vore allerbedste Arbejdere. Han, der blev opgjvet efter et Mar paa et Tuberkuloseho-spital, var der andre, som tog sig af, og vi glæder os med dem, over det ypperlige Arbejde, han nu gør, idet vi seler, at de to Mar, vi havde ham, langt fra er spildte paa ham. Og Studfejleren er ude af de dybe Bunde. I Steden for at gaa til Bunder har han samlet ikke saa faa op; han kommer maafte en Dag i Haan med Staden fuld.

Det er en underlig Hære, vi tjæ-ner. Det er et dejligt Arbejde, vi staar i. Hvorfor mon vi saa ofte seler os alfor ensomme i det? Der ligger ti Mandes Arbejde og venter, hvor vi prøver at gøre en Mand. Ved Hjstens Hære! Ved om, at nye Mar maa give mere Løst til at være med, mere Evne til at virke og mere Belsignelse over alle, der er med haade ude og hjemme.

Eders Medarbejder,
J. M. L. Wint her.

Fra Brorson Højskole.

Madringsfest og ti Mars Jubilæum.

Den 29. Nov. 1915 afholdt Bror-son Højskole ved Aennare, R. D., sin Madringsfest og tillige 10 Mars Jubilæum.

Da Stolens Foramlingsafal var for lille ved saadan en Festlighed, blev Nøderne holdt i Trinitatis Menigheds Kirke.

Mødet aabnedes ved Aflyngelsen af en af Brorsons dejlige Salmer, hvorefter Pastor E. A. Andersen læste et Guds Ord og ledte i Van. En Salme mere blev sunget, hvorefter Pastor J. A. Jensen holdt et Nøvedraa, som maafte følger senere.

Soveindholdet følger: Det gælder om, at vore unge bli-der dugtigagt til at fylde deres Blads i Livet, men for at kunne gøre dette og beltaa i Livets Kamp-gealder det om at være godt ud-rustede; thi ellers buffer de under i Kampen. Brorsons Højskole har faaet den store Opagæ, at udruste de unge.

Brorson er et dejligt Navn. Det staar som et Mindesmærke freet i Menneskehjeter. Brorson lever, som han er død. Han har sunget sig ind i det danske Folks Hjerte. Men naar Stolen skal nævnes eller hans Navn, saa burde den ogsaa drø-ves i hans Land, og det vil sig i Videns Land.

Brorson var bibelsk. Vi behøver bare at læse Brorsons dejlige Sal-me: „Vor Tro er den Forvisning paa“, saa marker vi straks, at det er Bibelens Toner, en Gensklang af Ordene: „Af Naade ere I frelsede.“

Brorson var lutherisk. Naar Bror-son siger: „Vor Tro er den Forvi-sning paa, at vi Guds Naade haver, som ingen af sig selv kan faa, men den er Mandens Gave“, og Luther siger: „... af egen Fornuft eller straf kan tro paa Jesus Kristus, min Herre“, da marker vi straks den dybe Harmoni. Da det er mit Nfste og min Vn, at jeg maa faa Naade til at føre de unge ved Brorson Højskole ind i Guds Ord i Doerensstemmelse med den lutheriske Kirkes Bekendelse.

Brorsons And var Troens And. Naar vi hører Toner som disse: „Kan du slet intet, kan du tro, saa kan du al Ting vinge“, da mær-ker vi Troens And, den And, der kæmper sig gennem alle Hindringer til Sej.

Brorsons And var tillige Bn-nens And. Tro og Bn hænger nsje sammen. Det mar er vi og-aa hos Brorson, naar han sunger: „Jeg er rede til at bede, Hjertens hde Jesus her, jeg er rede til at ligge her og fagge ved din store Na-ades Dyr.“ Da ligeledes naar han sunger: „Kælder paa dig Modgans-heds, Nød og Kammer, Svæe og Spot, o, da maa du slittig bede, Vennen er for al Ting godt.“ Han var sikker paa, at Herren trods alt vilde udføre hans Sag, da den be-dest let var Guds egen Sag, og det er min Vn og Tro, at Herren og-aa vil gøre dette for Brorson Højskole.

Efter at Pastor Larsen havde talt, og en Salme mere var sunget, præ-dikede Pastor Damfson over 1. Mo-sedags 32. Kap. vers 10. Vers. Hans Prædiken i fort Uddrag følger:

Det saa ringe ud her oppe paa disse Ene, da de første af vort Folk kom her op; men det er gaaet, som det gif for Job. Der staar jo: „Med min Stav gif jeg over denne Jor-dan, og nu er jeg vorden til to

tere.“ Det er Herrens Belsignelse, det skuldes, at her i Dag staar to Hære, Stolen og Menigheden. De har trods alle Besværigheder sam-let sig frem. Men trods dette, at der er to Hære, skal de dog ikke staa lom to Hære imod hinanden, men for at fæmpe samme Strid om end paa lidt forskellig Maade. Men da der nu er Tale om Hære, lad os faa blive ved Billedet.

Enhver har bestaa af befa-len-de og underordnede, faaledes ogsaa her. Men saa fender de fleste af os nok lidt til, at Soldatens første og vigtigste Pligt er ubetinget Lydig-hed.

Den næste Betingelse for, at Brorson Højskole kan have den Stilling, er, at der vises Tillid til Kabinetet, de storende. Det gælder om, at alle de underordnede har ubetinget Tillid til dem, der staar som Stolens Ledere.

Men over for Hæren gælder det, at den maa have Pleje. Her maa huffes, at Mennesket lever ikke af Brød alene. Høle Undersøisning maa dreje sig om dette at føre de unge til en dybere Erkendelse af Gud og hans Ord.

Hæren maa ogsaa have et Felt-raab, og det bør være: „Ved og arbejd!“ thi uden Van især Ar-bejdet aldrig til, hvad det skulde.

Sangen, som loder paa Mar-schen, er: „Forsæter ej de ringe Da-ge“, selv om det ser smaat og ringe ud, saa er Gæringen Serrens, og intet, som pæres for ham, er ringe.

Et Slut kan nævnes, at enhver Hær har sin Hæne, og det skal den Hær, som føres paa Brorson Højskole ogsaa have. Hæren skal have en Hæne, og paa den skal der staa: „Vor Gud og den forenede danske ev. luth. Kirke i Amerika.“

Om Eftermiddagen blev der og-aa holdt Møde, ved hvil en Fest-lighed Pastor J. A. Jensen holdt et Nøvedraa, som maafte følger senere.

C. E. Nielsen.

Gmney

for Bøuungen fra 3.—8. Januar.

Overfat og indsendt af E. A. S.

Mandag.

Taffigelse og Jdmugelse. Taffigelse: For alt, hvad Gud har aabenbaret af sig selv i Je-sus Kristus ved den Bellsigaand; — at han er uforsandret og uforsander-lig; — for de mange Besjver paa Evangeliet's Magt ved den trofaste Udbelling af Ordet.

Jdmugelse: For den Synd, som forringer Kirken's Indflydelse i Verden; — for vedblivende For-sømmelse af Herrens Dag og det fremre Ord; — for den herkende Vnequidighed for Herrens Kom-me.

Skriftlæsning: Salme 19; Ma-lakias 3, 16; Job, 1, 1—18; Hebr. 13, 7—21.

Tirsdaa.

Den hellige almindelige Kirke — eet Legeme, for hvilket Kristus Nøvedet Vn: For en videre og dybere Fortaalelse af Kirken's Ended og Nøvedstabs mellem dens Medlem-mer; — for et fuldere Vidensgud for Kristus; Profeten, Nøvedstæp-rien, Nøgen; — for en mere be-nigen Tjeneste for Menneskeslægten hjemme og i fremmede Lande.

Skriftlæsning: Salme 133; Ap. 6, 1, 1—8; 1 Kor. 12, 12—27.

Onsdag.

Nationerne og deres Overhoder. Vn: Om at Nationernes Sam-virtighed maa blive faaledes oplyst ved den Bellsigaand, at de maa stille efter almindelig Fred; — at Mora-lens Højne, Nøved for Autoritet, Nøved for genfidiig Forsigtighe-ssaa tilfage; — for alle offentlige Tjenestemand i Regeringens og an-dres Tjeneste; — for Soldater, Sø-mænd, Politibetjente og Jernbane-betjente; — at Ulegenligheden maa karakterisere Forholdet mellem Ar-bejdsgiver og Arbejderen.

Skriftlæsning: Salme 68; Dordf. 14, 26—35; Rom. 13, 1—7; Matth. 22, 15—22.

Torsdag.

Missionen. Vn: Om at Hindringerne for Verden's Evangelisering maa blive borttaget, særlig dem, som er for-arsagede ved Konflikt mellem de kristne Nationer; — at „Stien“ og „Veien“ maa drages nærmere sam-men i „det ene Legeme“ og „den ene Mand“; at Race-Antipartier maa forsvinde i Kærlighed til Gud; — at alle Kirker kristi Nald for Bnner om ham blandt alle Folke-slag maa blive fat i korrekte Kæfke; — at alle Kirstine maa faa en dy-ber og mere virksom Døberisning

For Sale.
Absolutely the best 5 acre tract in Blair. Well located, adjoining the "Crowell Home". The Land is worth the price asked. House is worth \$5000.00, other buildings in good repair. This is a bargain. You can investigate this to your entire satisfaction. Price for all \$6500.00.
For terms see or write to
Robinson Realty,
Blair, Nebraska.

Brown & Redwood Co. Land.
Syd Minnesota.
Dersom De ønsker en Farm eller et Hjem i et godt dansk Settlement, saa kom til Evan, hvor Landet er godt og billigt og kan købes paa gode Vilkaar. Brown og Redwood County er Eden af Minnesota.
Skriv efter nærmere Oplysninger eller kom selv.
A. C. CHRISTEN-EN,
Evan, Minn.

Elk Horn HØJSKOLE
afholder sit Vinterkursus fra 1. Decbr. til 1. Marts
Undervisning i almindelige Skolefag.
"Review course for Eighth Grade."
Engelsk for Nykommere skænsereg, Opmærksomhed. Foredrag. — Sang. — Musik. — Gymnastik. For Undervisning, Kost og Logis betales 5 Doll. om Ugen. Nærmere Oplysninger gives af Forstanderen.
C. C. KLOTH, Elk Horn, Iowa.

Starck Pianos
You Can Save \$150 By Buying Direct From Our Factory
30 DAYS FREE TRIAL IN YOUR OWN HOME
Save \$150.00 or More
Easy Payments
25-Year Guarantee
2nd Hand Bargains
Starck Player-Pianos
Free Music Lessons
Catalogue Free
F. A. STARCK PIANO CO., 1400 Starck Building, Chicago, Ill.

Tilbygningen — „Glim“.

Den Tanke, at det vil interesse Danferens Læsere at se Billedet af den nye Tilbygning, beder vi Redaktøren om at optage Billedet og disse Linier.

Det er med inderlig Tak til Gud og Venner, at vi tænker paa, hvorledes vi er bleven hjulpen saa vidt. Det er vel ikke nogen stor Bygning (den er 34 X 50 Fod), men der er megen Blads i den i Forhold til Aarelses. Der er god Blads for 20 Sænge, foruden Doktorens Bæ-reker, Vadeværelse osv.
Huset er nu „plafret“, Varmeapa-ratet er inde, og alt det elektriske Arbejde er færdigt. Men endnu mangler Snebefararbejdet. Døre,

Gulve o.s.v., og det vil ikke tage saa lidt endnu for at faa det gjort, men vi haaber, at det skal naaes inden saa meget længe.

Det er os en stor Glæde, at ikke mindre end fire forskellige Foren-inger har tilbudt at møblere hver et Værelse, og der er halvdøjs givet Bøste om et femte.
Vi har i den sidste Tid været over firfjndstve Venner til daglig, og hver eneste Blads er optaget. Der er blevet rodt Sænge, hvor der paa nogen Maade kunde det.
Saa snart den nye Bygning bli-ver færdig, vil det hjælpe meget. Der vil alle de soagete gamle saa deres Blads. Desuden vil de, som fra Tid til anden kommer her med forskellige Eggdomme — uden dog

at være brustvage — blive indfoa-teret der. Paa den Maade vil det meste af den stadige Soagevleje sam-les paa eet Sted. Dette vil gøre Arbejdet en Del lettere, og saa vil det igen give en Del mere Blads paa andre Steder.

Gud se Lov og Tak, at alt er gaaet saa vel hidtil.
Vi vil gerne med det samme sig alle Venner hjertelig Tak, fordi de med saa megen Kærlighed har rakt os hjælpende Haand — ogsaa med at faa dette Hus saa vidt, som det er kommen.
Med de bedste Hilsener fra alle Eben-Egers Arbejdere.
Eders i Tjenestet heng.
J. Madsen.

om Evangeliet's Kraft for Bøder og ad anden Missionsbestrelse til Nøddinger.
Skriftlæsning: Salme 67; Ef. 6, 1—8; Matth. 9, 35—38; Ef. 3, 1—8.

Fredag.
Hjemmene, Universiteter, Skoler og de unge.
Vn: Om Familielivets Hellig-hed, Anerkendelse af Forældre-Ny-dighed, en almindeligere Brug af Familiedag; — for Lærere og Undervisningen; at al Undervisning maa blive givet under Paavirkningen af Troen paa Jesus Kristus i Døer-entstemmelse med Guds Ord; — at Resultatet maa blive Opbyggelse af kristelige Karakterer, som aaben-barer sig i det offentlige og private Liv; — for Søndagsskoler, Bibel-klasfer; — for Børnehjemsarbejde

og al anden Missionsbestrelse til Nøddinger.
Skriftlæsning: Salme 67; Ef. 6, 1—8; Matth. 9, 35—38; Ef. 3, 1—8.

Lørdag.
Hjemme- og Jødemission.
Vn: Om at alle Klakser i Kof-fet maa blive dybere grebet af Nøved og Kærlighed til Gud — at Bestrelser for det socia-le Belfærd maa blive mere gen-nætrængt af aandelige Motiver og Metoder; — at alle Kirstine maa tage dybere Interesse i Nødderne og Opbyllesen af Guds Forfættel-fer angaaende hans Folk og deres Land.
Skriftlæsning: 5 Mof. 23, 6—16; Efa. 19, 21—25; Rom. 18, 8—14; 2 Kor. 3, 7—18.